

72 Hagrid en de spinnen

Een Meester van Ontferming komt naar de aarde om de boodschap van bevrijding te brengen. We kennen zulke meesters onder namen als: Gautama de Boeddha, Lao Zi, Mani, Zarathoestra of Zoroaster, Orpheus en meester Jezus.

Mensen raken gebiologeerd door de magie van de leringen van de bodhisattva's en van de krachten die zij uitstralen. Een onaardse roep gaat uit van alles wat zij doen. Een roep die de luisteraar vervult met verlangen naar het ware thuisland, waar vrede is, eeuwige vreugde en vooral: liefde.

Hun leringen zijn opvallend gelijklopend, hoewel aangepast aan cultuur, tijd en bewustzijn van hun gehoor. Zij spreken over een volledige verandering van leven, een volledige omkering of transmutatie en over het overwinnen van het kwaad in onszelf. Mensen gaan de meester navolgen en spoedig is hij omringd door een grote groep leerlingen. Hij begint die leerlingen uit te zoeken die zichtbaar klaar zijn om het lange en inspannende pad van bevrijding te gaan en hij onderwijst hen persoonlijk, om hen te helpen hun doel te bereiken.

Deze innerlijke school, verbonden met de meester, bouwt een krachtveld op vervuld van grote innerlijke rust, goedheid en liefde. Hoe doen de meesters dat?

Zoals je weet uit de vorige hoofdstukken bestaan de menselijke persoonlijkheid en zijn lichaam uit een veelvoud aan krachtvelden. De twee aanzichten die van belang zijn om mijn uiteenzettingen te begrijpen, zijn het etherische krachtveld en het astrale krachtveld.

Het etherische veld of etherlichaam, in en rondom het stoflichaam, geeft leven aan de persoonlijkheid. Dat is de reden waarom het etherlichaam ook wel het levenslichaam wordt genoemd. Het stelt de mens in staat om een gezond leven te leiden, voedsel te verwerken, zijn zintuigen te gebruiken, zich voort te planten en in het bijzonder om te denken.

Het astrale veld of astrale lichaam is van een hogere vibratie dan het etherische veld. Het maakt dat we kunnen verlangen en emoties voelen. Zonder dat zouden we leven als planten, die wel een etherisch veld hebben maar geen astraal lichaam.

De reden dat wij aardse mensen sterven, is eenvoudig daarom, dat onze etherische en astrale velden een zeer lage vibratie hebben. De basisformule is aards en vandaar dat zij relatief snel hun energie verliezen. Het stoflichaam sterft, snel gevolgd door het etherlichaam. Een aantal jaren later vervluchtigt het astrale lichaam. Een nieuwe indaling in de stof moet volgen.

Zoals ik al vaker heb uitgelegd is de reden van onze lage vibratie het feit dat wij niet deelnemen aan het goddelijke plan. Onze microkosmos is daar miljoenen jaren geleden mee gestopt. Als wij daarnaar zouden kunnen terugkeren, zouden onze etherische en astrale velden hun hoge vibratie terugkrijgen, zij zouden nooit meer energie verliezen en nooit meer vervliegen, omdat zij eeuwig zouden worden gevoed en in stand gehouden door de goddelijke geest. Tussen haakjes, het nieuwe etherlichaam fungeert als bouwplan voor een nieuw 'stoffelijk lichaam', dat dan eveneens niet te vernietigen is, maar vanwege zijn hoge vibratie, niet zichtbaar voor aardse ogen.

Dat is wat de meester leert aan de deelnemers aan zijn innerlijke school en wat zijn leerlingen in praktijk gaan brengen. Hun etherische en astrale lichamen komen in een hogere vibratie, door hun oprechtheid, hun zuivere verlangen (het 'hert') en hun toewijding. Zij zijn begonnen aan het proces van transmutatie.

Wat er dan gebeurt is wat er altijd gebeurt wanneer een groep mensen zich verenigt om een gemeenschappelijk doel te dienen, aards of geestelijk, of het nu voetbal is of vlinders vangen: er wordt een collectief krachtveld geschapen en onderhouden. Dat is een etherisch-astraal krachtveld, bestaande uit etherisch-astrale energie en substantie die de deelnemers onbewust bijdragen, door de kracht van hun gezamenlijke doel. Dit krachtveld zal een zekere vibratie hebben, die in overeenstemming is met de verhevenheid, of andere eigenschappen, van de doeleinden van de deelnemers in de groep. Als de doeleinden van de groep aards zijn, zijn de vibraties aards en is de groep gebonden aan tijd en ruimte. Als de doeleinden bevrijdend zijn, in de zin van in harmonie met het godsplan, zal de vibratie uitstijgen boven die van het hele gevallen universum en zichzelf en al zijn deelnemers daar bovenuit tillen, tot in het werkelijk tijdloze universum, het koninkrijk der hemelen, om een Bijbelse term te gebruiken.

Dit ligt ten grondslag aan verhalen als de Ark van Noach. Deze ark heeft echt bestaan, maar niet in de stoffelijke wereld. De aanwezigheid van alle diersoorten is een symbolische manier om te zeggen dat de ark, dat wil zeggen het krachtveld, alle vormen van leven bevat die mogelijk zijn.

En zo hebben zich, de hele geschiedenis door en verspreid over de wereld, groepen gevormd die hun ark van goferhout bouwden om naar de nieuwe wereld te varen. In *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* is dit gesymboliseerd door de gebeurtenissen in CRC's droom op de eerste dag. Er wordt een touw neergelaten in de put die de wereld symboliseert en uit de put omhoogtrekt wie erin slaagt het touw te vast te grijpen. De droom laat ook zien dat er veel mensen achterblijven. Dat zijn de mensen die het volledige offer van zichzelf en het tot leven brengen van hun innerlijke God, niet kunnen of niet willen brengen. Hun leraar en zijn innerlijke school zijn opgestegen tot in de wolken van de hemel, onder achterlating van een groep die wel was geroepen, maar niet uitgekozen. Dat wil niet zeggen dat God hen heeft

afgewezen, maar deze groep is er niet in geslaagd de zuivering en de mate van alchemische omzetting te bereiken die nodig is om deel te nemen in de groep die het aardse veld verlaat.

Dus wat doen deze mensen? Er is een omvangrijke organisatie in de stof, met gebouwen, een bankrekening, een hiërarchie van leidinggevendenden, een doelmatige infrastructuur en een beginselverklaring. Verkopen deze mensen de gebouwen, geven ze het geld aan de armen en gaan ze thuis tv kijken? Natuurlijk niet! Zij hebben de leringen, maar hebben niet eens in de gaten, dat de deelnemers aan de Innerlijke School zijn vertrokken. De oorspronkelijke leringen zijn heel mooi en aantrekkelijk en zo gaat hun 'kerk' van kracht tot kracht, werft nieuwe leden, doet zendingswerk over de hele wereld en verbetert de opbouw van zijn organisatie.

Een tijdje gaat alles voorspoedig. Maar dan begint Schurfie aan de boel te knagen. Het ego verschijnt op het toneel. De mensen beginnen de bevrijding te vergeten (als zij er al iets van hadden begrepen) en beginnen te krakelen over wat de leer betekent. Om het afdwalen van 'het ware geloof' te voorkomen wordt een commissie ingesteld (later de 'Inquisitie' genoemd) om de interpretatie van geloofswaarheden te beschermen.

Er komt een strijd om het leiderschap, want aan de top staan levert macht, aanzien en geld op. De organisatie wordt zo groot dat er steeds meer regels gemaakt moeten worden en er wordt een bureaucratie opgetuigd. De rest laat ik aan uw verbeelding over. Naarmate de organisatie groeit en er steeds meer ego's mee gaan doen, worden er tekenen van scheuring zichtbaar. De leiding pakt dit keihard aan, maar de afbraak is niet te stoppen. Binnen een paar eeuwen is het oorspronkelijke geesteskind van de Meester van Ontferming uiteengevallen in talrijke kleine kerkgenootschappen, gezindten en sekten. Met andere woorden: Aragog (zie deel 2) heeft vele kinderen, allemaal met een grote eetlust. Wat zullen zij eten? Zij leven van de etherische energie die hun leden uitstralen, als zij zich wijden aan hun geloof. Dit helpt het krachtveld om sterker te worden. Maar er is een andere zeer belangrijke reden om etherische energie van hoge kwaliteit te willen. Hierboven heb ik in het kort het proces van sterven beschreven: de dood van het stoflichaam wordt gevolgd door de dood van het etherlichaam, dan door de dood van het astrale lichaam en tenslotte vallen het mentale lichaam en de drie niveaus van bewustzijn uit elkaar. Een nieuwe incarnatie volgt. Wat ervaren mensen als zij sterven? Zij worden aangetrokken door de kracht van magnetische wetten, om de velden van astrale kracht waarmee zij binding hebben te versterken. Dus wat zij ervaren is aankomst in een krachtveld, dat zij zelf hebben helpen opbouwen en in stand houden, gedurende hun leven in de materie. Wij hebben het over gelovige mensen en dus zullen zij de aankomst beleven in de wondermooie wereld, die hun kerk hen heeft beloofd tijdens hun aardse leven. Jehova's getuigen gaan naar de Jehovahemmel, die precies is zoals zij hem hebben beschreven. Moslims gaan naar de moslimhemel, boeddhisten naar de boeddhistenhemel enzovoort. De reden dat iedere kerkelijke hemel er uit ziet zoals

hij werd beschreven, is dat zij hem zelf zo gemaakt hebben en hem vervolgens in stand houden, door mensen die hun krachtvelden van voedsel voorzien. Astrale stof kan gemakkelijk worden geplooid door de verbeelding. Zo staat de astrale wereld vol met machtige kathedralen, moskeeën en tempels, die eeuwenlang door de betreffende volgelingen zijn gebouwd.

Tussen haakjes moet ik benadrukken, dat ik hier praat over de etherische en astrale velden van *dit gevallen* universum. Als iemand sterft is hij niet meteen heilig, dus gaat zijn astrale lichaam naar het astrale veld van het gevallen universum. Toegang tot het koninkrijk der hemelen, het goddelijk universum, gebeurt niet noodzakelijk na de dood, maar heeft plaats zodra de alchemist zijn Voldemort heeft verslagen en het proces heeft voltooid, van het omzetten van zijn hele wezen in goud. De hemel is allereerst een staat van bewustzijn en daar binnengaan is onafhankelijk van de dood van het stoflichaam.

De geestelijke leiders van de kerken en sekten hebben ontdekt, dat wanneer de gelovigen die nog op aarde zijn, zuivere en geestelijke ethers uitstralen, de leiders die kunnen opnemen in hun eigen etherlichamen en zo hun vervluchtiging kunnen vertragen. Het punt is dat wanneer het etherlichaam niet vervluchtigt, het astrale lichaam dat ook niet doet en deze mensen dus niet hoeven te incarneren. Zij hebben de (relatieve) onsterfelijkheid van de persoonlijkheid bereikt.

Zoals velen van jullie zullen weten, zijn er vier soorten ethers. Van lagere naar hogere vibraties: de scheikundige ether, de levensether, de lichtether en de weerspiegelende ether. De twee lagere ethers zijn na de dood niet van belang, omdat zij gewoonlijk worden achtergelaten bij het ontbindende stoflichaam. Maar lichtether en weerspiegelende of mentale ether zijn nodig omdat zij fungeren als een beschermende mantel rond het astrale lichaam.

En daarom is het belangrijk voor de overleden leiders van talrijke grote en kleine kerkgenootschappen in het hiernamaals, dat de gelovigen op aarde hen voorzien van ruime hoeveelheden lichtether en weerspiegelende ether. Dat betekent dat deze leden van kerkelijke hiërarchieën eeuwen kunnen overleven zonder te hoeven incarneren. Hoe hoger de kwaliteit van de ethers hoe beter en daarom is het in hun belang dat de op aarde levende leden veel bidden, hymnen zingen, mediteren en discussiëren en zoveel mogelijk vormen van geloofs-beleving praktiseren.

Dat is wat J.K. Rowling beschrijft in deel twee van *Harry Potter*. Zoals ik heb uiteengezet speelt deel twee zich af in de ethersfeer. Harry en Ron gaan naar het bos, wat het hiernamaals voorstelt. Zij ontmoeten Aragog en al zijn nakomelingen die hen willen leegzuigen, zoals spinnen gewoon zijn te doen.

Hieruit kunnen we een waardevolle les trekken. Hagrid, de bodhisattva, de Meester van Ontferming, opende de Kamer van Liefde en werd vervuld van medelijden met

de mensheid. Als 'straf' werd hij gedwongen Sleutelbewaarder te worden van Zweinstein. Hij bracht Aragog naar Zweinstein uit liefde, maar de Acromantula ontsnapte en groeide uit tot een monster. Hij bevolkte het bos met bloedzuigende monsterlijke nakomelingen. Dat is de zorg van de bodhisattva: wanneer een goddelijke daad is gedaan in dit gevallen universum bereikt hij zijn doel, maar hij heeft ook een schaduweffect. Er zijn ook altijd gitzwarte negatieve gevolgen. Het licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis begrijpt het niet.

Af en toe, elke paar duizend jaar, is er een kosmische revolutie en wordt het hiernamaals gereinigd van al zijn duizenden, door mensen gemaakte krachtvelden. De actuele vraag voor iedereen is: aan wie geef ik mijn hogere etherische energie? Aan een bevrijdende groep, die mijn geestelijke energie zal gebruiken om een ark te bouwen die naar het Nirvana vaart, of aan een spin in het Verboden Bos, die mijn geestelijke energie zal gebruiken om een hiërarchie in stand te houden en het proces van zijn persoonlijkheidsverval te stoppen, dat onlosmakelijk verbonden is met het leven in het gevallen universum? Alles wat je nodig hebt, is het vermogen om onderscheid te maken tussen de leringen van bevrijding, die de mensheid zijn gegeven gedurende vele miljoenen jaren enerzijds en hun schaduw anderzijds. In mijn ogen is het feit dat *Harry Potter* zo populair is een bewijs dat miljoenen mensen onbewust snakken naar bevrijding.

Hoe kunnen we het verschil laten zien tussen het licht en de schaduw die het licht oproept? Het eerste is je bewust te zijn van de lelie in je hart. Als we rotsvast overtuigd zijn dat God in ons leeft, geeft dat ons een innerlijk kompas. Dat is Harry's toverstok in het doolhof in deel vier. Het zal ons altijd de juiste richting wijzen, zolang wij niet luisteren naar de stem van het ik. Het volgende is het voelen van een verlangen naar het levend water uit de Godsrivier. Dat is natuurlijk het hert in ons. Als we een verlangen voelen naar een kracht die nergens in de wereld gevonden kan worden, stuurt ons hart een boodschap het heelal in: een roep om hulp van de Meesters van Ontferming. Als ons verlangen volledig onzelfzuchtig is en zuiver, wordt deze roep beantwoord. Hagrid zal op onze deur kloppen en de uitnodiging voor Zweinstein bezorgen.

Hoe deze klopp op de deur ons zal bereiken hangt af van onze persoonlijke omstandigheden, maar komen zal hij. Het zal volkomen onverwacht zijn en waarschijnlijk in een volkomen andere vorm dan wij ons hadden voorgesteld. Als we eenmaal de deur naar het licht hebben geopend, zal het ons leiden naar de Wegisweg (Diagon Alley). Onze hele wereld gaat haaks staan op de voorgaande. Alles lijkt ineens uit lijn, uit het lood. Niets zal ooit meer hetzelfde zijn.

Als we *Harry Potter* lezen met het innerlijk kompas, zal het ons laten zien wat te doen, stap voor stap. Ons leven zal een lange Felix Fortunatis worden, vooropgesteld dat we Strijder van Perkamentus worden. Als ons stoflichaam is opgebruikt en afvalt als een dor blad zullen wij niet worden aangetrokken door een van de vele hemeltjes,

gevormd door de schaduwbewoners van de wereld van de dood. Als we al door de Poort van Saturnus zijn gegaan, zullen we eenvoudig het werk van de Orde van de Feniks voortzetten. Als we zover niet zijn, zal de zuiverheid van het verlangen naar God ons vanzelf naar de Ark van Bevrijding voeren, waar wij het werk van alchemische omzetting kunnen voortzetten.